

Olv.: Hab 1,2-3. 2,2-4 – 2Tim 1,6-8.13-14 – Lk 17,5-10

Intelmek a tanítványokhoz

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Ma, október 2-án a **Szent Őrzőangyalok** ünnepe van! A vasárnap minden liturgikus és egyházi megemlékezést megelőz, ezért ünnepelünk a vasárnap szellemében!

Az elmúlt századok során az Őrzőangyalok jelenléte az emberek életében sokkal meghatározóbb volt, mint manapság! Az idősebbek még emlékeznek kis szentképekre, különböző táblaképekre, ahogy az őrzőangyal fogja egy kisgyerek kezét. Szép imádságokat is tanítottak az őrzőangyalok védelmét kérve! Ma ezek elfogytak! A világ szekularizálódik, egyre istentelenebbé válik! Fájdalom, de úgy látszik a romlás általános! Mégis vannak pillanatok, amikor az embernek oka van arra, hogy ünnepeljen! Ma, Szent Őrzőangyalok ünnepén nagyon szeretném, ha ennek az istenházának az egyes számú őrzőangyalát köszöntenénk!

Ezt az őrzőangyalt úgy hívják, hogy Terike!

Terikének ma van a 86. születésnapja, tegnap volt a névnapja!

Múlt vasárnap Terikével Sopronba mentünk. Érdekes volt elmenni, kb. 1500-an voltak a szentmisén. Sopron nem Budapest, Sopron már többször letette névjegyét a magyar történelemben. Terike Fertőszéplakon született. Délelőtt ünnepeltünk a soproni nagy templomban, délután ünnepeltünk a testvéreivel, azokkal is, akik a temetőben vannak már, azokkal is, akik még a 11 testvér közül élnek. Szeretném, ha mindenki befogadná szívébe és nagy szeretettel gondolna Terikére!

Én olyan áldozatkész, önzetlen emberrel az életemben nem találkoztam, mint Terike!

Egész életét önzetlenül az Isten ügyének szolgálatára rendelte!

Terike, Isten éltesse! Tapsoljuk meg!

Szent Őrzőangyalok ünnepe van! Az őrzőangyalok Istentől hoznak üzenetet, szeretetet, védelmet, biztonságot! A világ azt mondja, hogy minderre nincs szüksége! Akinek szüksége van erre, az kérje az őrzőangyalok közbenjárását! Terikére viszont mindnyájunknak szükségünk van, ezt a szentmisét ajánljuk fel érte! Kérjük az ő számára Isten jóindulatát, szeretetét! Tartsunk önvizsgálatot és bűnbánatot!

Szentbeszéd

Az apostolok kérték az Urat:

„Növeld bennünk a hitet!”

Kedves Testvérek! Ezzel a kéréssel fordultak Jézushoz a tanítványai. Mindenképpen olyat kértek, amire szükségünk van! A hit nem mennyiségi kérdés, hanem minőségi kérdés! Gondolták-e a tanítványok, vagy az évszázadokkal ezelőtt élő emberek, hogy a 2000. esztendőben sokak fölvetik ezt a kérdést: ***Szükségünk van-e nekünk a hitre?*** Szekularizálódott világunkban mintha megfogyatkozott volna az emberek természetfölötti igénye! Mintha megfogyatkozott volna az emberek hitigénye, ehhez kapcsolódva az, ami ennek a következménye, azt meg talán nem is akarják vállalni! Ha hit van, ha ez az igény

fölmerül az emberben, akkor annak következményei is vannak! A következményei kötelezők! A mai vasárnapon mindnyájunknak ezt a kérdést kellene föltenni magunknak:

Van-e hitünk?

Mi a hit?

Általánosságban beszélve erről, nem a teológia szempontjából, nem a vallási szempontok figyelembevételével, hanem a mindennapok világában a hit azt jelenti:

Valakinek szavát a személy tekintélye miatt elfogadjuk!

Keresztény hitünk valóban személyek közötti világot jelöl. Az Ószövetségben Isten megajándékozza az ő népét, ez az ajándék nem más, mint az Isten személyes elköteleződése az ember irányában! Istennek ez a személyes elköteleződése azt jelenti, hogy Isten a szeretet Istene! ***Isten szereti az embert! A hit ebből az ajándékból bontakozik ki!*** A Szentírásra hivatkozva szoktuk mondani: Az Isten előbb szeretett! Minden szeretet ez az előbb szeretett! Ha az embernek nem kő van a szíve helyén, akkor az ember erre a szeretetre válaszol!

A hitben Isten és ember kapcsolatáról van szó

Az Ószövetségben a kapcsolat közvetítőkön keresztül történik, próféták, tanítók által. Az Újszövetségben a kapcsolat Jézus Krisztus által történik, aki az Isten szeretett Fia, aki értünk lett Emberré, aki megjeleníti Istennek irántunk való szeretetét! Az ember, ha erre válaszol, akkor kapcsolata van azzal, Aki ezt a lépést tette az ember felé és ez a kapcsolat maga a hit! Ma a személyes hitünkkel kapcsolatosan gondolkodunk és tapasztaljuk azt, amit tapasztalunk.

Fájdalmasan tapasztaljuk az ilyen megnyilatkozásokat, hogy ***kell-e a hit ma még?***

Fájdalmasan tapasztaljuk, hogy ***megfogyatkozott az emberek hit iránti igénye!***

Fájdalmasan tapasztaljuk a ***következményeket!***

A hit megnyilatkozásai eltűnnek

***Szekularizált világunkban a hívő tapasztalatnak nincs helye,
következésképpen az Istennek nincs helye!***

A hit elsovsad, ha a hit általunk nem jelenvaló a világban!

Gondoljunk a kommunista évtizedekre, milyen szisztematikusan ***irtották az emberek hitét!*** Milyen következetesen félemlítették meg az embereket, hogy meg ne mutassák a hitüket! Személyesen tapasztalhattuk, hogy a hit egyszerű megnyilatkozásai tűntek el a mindennapjainkból! Már senki nem köszönt úgy, hogy ***dicsértessék a Jézus Krisztus!*** Korábban nemcsak a papoknak köszöntek így az emberek, hanem egymásnak is! Eltűntek az emberek életéből ***a keresztyések, amikor elmentek egy templom előtt,*** ami évtizedekkel ezelőtt természetes volt! Az emberek ***rejtegették, hogy ők templomba mennek!*** Az 1980-as évek elején a zugligeti templom előtt álló ***autók rendszámát fölírogatták,*** megvolt ezzel a cél! A hitetlenek életéből kikerült az Isten, ezt fájdalmasan tapasztaljuk! Kevésszer gondolunk arra, hogy mindaz, amit kritizálunk, amitől szenvedünk, az valamiképpen a hit hiánya!

Istennek nincs köze az életünkhöz! Istennek nincs köze a társadalmunkhoz!

Ne gondolkodjunk emberi módon! Első, legfontosabb: Gondolkodjunk Istenről úgy, amiképpen a Szentírás vezet bennünket, amiképpen Jézus ebben tanított bennünket! Emberek vagyunk, természetesen emberi módon gondolkodunk még az Istenről is, de bizonyos revíziókat tennünk kell! Gondoljunk arra, amikor Jézus a szenvedéséről beszél és Péter azt mondja: „Uram, ez nem történhet meg!” Péterben egészen más istenkép élt! Péter is azt várta

Istentől, aki Jézus Krisztusban ott volt velük, hogy majd rendet terem a zűrzavarban és istenes világot épít! **Jézus: „Takarodj Tőlem sátán, emberi módon gondolkodsz!”**

Gondoljunk arra a bibliai történetre, amikor a gazda kiküldi a **munkásokat szőlőjébe** és van, aki egész nap dolgozott, van, aki csak egy órát dolgozott és ugyanannyi bért kapott mindegyik. Aki egész nap dolgozott, a kialudt bért megkapta és aki csak egy órát dolgozott, a gazda annak is annyit adott, amennyit akart. Emberi módon gondolkodunk, úgy gondoltuk, úgy gondolták ők is, hogy akkor ők sokkal többet kapnak, - akik egész nap dolgoztak, noha megállapodtak a bérben, - mint amazok. **A gazda: emberi módon gondolkodtok!** Nincs jogom azt tenni, amit szeretnék? Nincs jogom szeretni? Nincs jogom jót tenni? Te fogd azt, ami a tiéd, amiben megállapodtunk és menj! **Ez az emberi gondolkodás,** hogy mérgezi a mindennapok világát is, hogy **mérgezi éppen a munka világát.**

Ahhoz, hogy hitre jussunk, tegyük magunkévá azt a szemléletet, amit Jézus hozott el ide! **Ingyenes ajándék az,** hogy teremtettünk! **Ingyenes ajándék az,** hogy Jézus értünk Emberré lett és megváltott bennünket! **Ingyenes ajándék!** Senki nem adott érte semmit! Ha ezt komolyan gondoljuk, akkor egészen új szemlélet alakul ki bennünk: Isten a nagy ajándékozó, mi meg a megajándékozottak vagyunk! **Isten nagy, mi meg rászorulunk az ő nagyságából származó ajándékokra!**

Assisi Szent Ferenc, amikor ebbe belegondolt, akkor fölajdult: **Ki vagy Te és ki vagyok én?** Végtelenül eladósodtunk! Ha az Istennel való kapcsolatunkat nézzük, akkor ez a meghatározás: **Végtelenül eladósodtunk!** Megkérdőjeleződik, hogy kell-e istenkapcsolat? E mögött az a gőg van, hogy az ember úgy gondolja, neki nincs szüksége Isten szeretetére, Isten nagylelkűségére! **Vigyázat, tovább megy ez a gondolat,** ez azt is jelenti, hogy nincs szükségem a te szeretetedre! Nincs szükségem, a te nagylelkűségedre! Mérgezett világban élünk! Ilyen helytelenül értelmezett emberi kapcsolatok világában élünk! Úgy gondoljuk, hogy nem tartozunk egymásnak semmivel! Ennek az a következménye a mindennapokban, hogy közünk sincs egymáshoz!

**A hit nem tételek foglalatja, nem a parancsolatok foglalatja,
hanem az Istennel való személyes kapcsolat!**

**Félreérti a hitet az, aki a parancsolatok világában gondolkodik és nincs köze Istenhez!
Ez lényeges!**

**A hit nem egy statikus valóság, hanem a hit állandó kapcsolat,
egyre többet megtudni az Istenről és egyre mélyebb istenszeretetre jutni!**

A hit személyes kapcsolat! Általánosságban is igaz, elfogadom valakinek a szavát, mert bízom benne! Ha újra értékelni tudjuk, hogy az Isten szeretet bennünket és eljutunk odáig, hogy erre a szeretetre szükségünk van, akkor hívő emberek vagyunk és egyre mélyebb hitű emberek leszünk! Ennek a mindennapi következménye, hogy mélységesen mély emberi kapcsolatba jutunk egymással! Ez a kapcsolat hordozza a mi emberi életünket!

Az embernek szüksége van e még a hitre? Ez csak ebben a világban merült föl. Föltenni egy ilyen kérdést! Aki ezt megkérdezi, fogalma nincs az életről, mert azt gondolja, hogy ezzel az Istennel konfrontálódik, amikor ilyen kérdést föltesz! Azt gondolja, hogy ezzel a kereszténységet rádírozza, amikor egy ilyen kérdést föltesz! Fogalma sincs arról, hogy a kereszténység a szabadság vallása! Annak a sokat emlegetett szabadságnak itt van a biztosítéka, mert

a kereszténység felszabadítja az embert!

***A bűneink terhét csak a keresztyén Anyaszentegyház tudja levenni rólunk!
Szabad ember az lesz, aki megszabadul bűnei terhétől!
Ezt csak az Isten tudja levenni rólunk az Anyaszentegyház közvetítésével!***

Aki úgy gondolja, hogy erre nincs szüksége, - sajnálom - az hordozza bűnei terhét, rossz döntései terhét! Ez a teher agyonnyomja! Ez a világ, amelyben élünk, a bűnösség terhe alatt görnyed, az el nem engedett bűnei terhe alatt görnyed! Tudjuk, mi a bűn! 8 éves gyerektől tanultam, nem az egyetemen:

***A bűn az, amikor egy ember csak magára gondol!
Ez alatt a teher alatt görnyedünk!***

Az apostolok azt kérték: Növeld bennünk a hitet! Jézus válasza: - nem mennyiségi kérdésről van szó és milyen vigasztaló a válasz – „***Ha csak akkora hitetek lesz, mint a mustármag, elég!***” Isten nem ad sokat, Isten minden nap akar adni! Isten úgy akarja adni a hit ajándékát is, - mert ajándék, - ahogy a mindennapi kenyeret kapja az ember, ahogy a mindennapi kenyérre szükségünk van! Ha ezt el tudjuk fogadni, mert kapcsolatunk van az Istennel, akkor átalakul az egész gondolkodásunk és megváltozik körülöttünk a világ! A Biblia görög fogalommal ezt így mondja: metanoia = ***változtassátok meg a gondolkodásotokat!***

***Ha ez a hitbéli gondolkodás határozza meg a mindennapjainkat, az életünket,
akkor átalakulunk, hívő emberekké leszünk,
minden gyarlóságunk és gyengeségünk ellenére!***

Körülöttünk is más lesz a világ! A világ azért olyan amilyen, mert nagyon kevesen vannak igazán hívő emberek! Azért olyan a világ amilyen, mert nagyon kevesen vannak, akiknek valamilyen pislákoló hitük van! Európa válsága a keresztyénység válsága is! Mindent megtettek azért, hogy a keresztyénységet tönkretégyék! Hosszú, hosszú, legalább 200 - 300 éven át állóharc következménye ez! A körülöttünk lévő világ olyan lett amilyen, ez a mi bűnünk is! Ez a mi hitünk hiánya, gyengesége!

A hit világában az Istennel való kapcsolatunkban, egymással való kapcsolatunkban a legfontosabb fogalom az, amit Jézus így mondott:

„Nem azért jöttem, hogy Nekem szolgáljanak, hanem, hogy Én szolgáljak!”

Aki hívő ember, az Jézus nyomában jár: szolgál! Ha megteesszük, ami a dolgunk, akkor csak azt tettük, ami a kötelességünk! Ezért ne várjunk külön jutalmat! A jutalom a hit öröme bennünk! A jutalom az, hogy új világ támadhat körülöttünk! Ha mindez nem történik, akkor mi magunk is tönkremegyünk! A hitetlen ember magára marad! A hitetlen ember körül olyan világ lesz, amiben senki sem szeretne élni! Ha mindez megtörténik, akkor a legnagyobb jutalom az, amit Jézus így fogalmazott meg:

„Már nem mondalak titeket szolgának, barátaimnak mondalak titeket!” Ez a hit íve!

Nem tudom, eljutunk-e oda, hogy azt kérjük az Úrtól: „Uram, add nekünk ezt az ajándékot! Legyen ehhez bátorságunk, még inkább ahhoz, hogy ami ennek a következménye, azt is vállaljuk! Különben nagy a baj! A baj biztosan nagy,

de ha mindezt vállaljuk, akkor talán még menthető, ami menthető!